Diumenge I (A) d'Advent

Text de l'Evangeli (*Mt* 24, 37-44): En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Perquè com [foren] els dies de Noè, així serà l'adveniment del Fill de l'home. Perquè com en els dies d'abans del diluvi, menjaven i bevien, prenien muller i prenien marit, fins a aquell dia en què Noè entrà en l'arca, i no se n'adonaren fins que vingué el diluvi i se'ls va endur tots: així serà també l'adveniment del Fill de l'home. Aleshores estaran dos en un camp: un serà pres i l'altre deixat; n'hi haurà dues que moldran en una mola: una serà presa i l'altra deixada.

Vigileu, doncs, perquè no sabeu quin dia el vostre Senyor vindrà. Però sapigueu això, que si l'amo de la casa sabés a quina hora el lladre havia de venir, certament vigilaria i no deixaria foradar la seva casa. Per això, també vosaltres estigueu preparats, perquè a l'hora que no us penseu, el Fill de l'home vindrà».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Vigileu, doncs, perquè no sabeu quin dia el vostre Senyor vindrà»

Mons. José Ignacio ALEMANY Grau, Bisbe Emèrit de Chachapoyas
(Chachapoyas, Perú)

Avui, «perquè com [foren] els dies de Noè», la gent menja, beu, pren marit o muller amb l'agreujament que l'home pren home, i la dona, dona (cf. Mt 24,37-38). Però hi ha també, com aleshores, el patriarca Noè, sants en la mateixa oficina i en el mateix escriptori que els altres. Un d'ells serà pres i l'altre serà deixat, perquè vindrà el Jutge Just.

S'imposa vigilar perquè «solament qui està despert no serà pres per sorpresa» (Benet XVI). Hem de romandre preparats amb l'amor encès en el cor, com la torxa de les verges prudents. Es tracta precisament d'això: arribarà el moment en el que escoltem «L'espòs és aquí!» (Mt 25,6), Jesucrist!

La seva arribada és sempre motiu de goig per a qui porta la torxa ben encesa al cor. La seva vinguda és quelcom així com la del pare de família que viu a un país llunyà i escriu als seus: —Quan menys ho espereu, us arribo. Des d'aquell dia tot és alegria en aquella llar: el pare ve!. El nostre model, els sants, visqueren així, "en l'espera del Senyor".

L'Advent és per a aprendre a esperar, amb pau i amor, el Senyor que ve. Res de desesperació o

impaciència, que caracteritzen l'home d'aquest temps. Sant Agustí dóna una bona recepta per a esperar: «Tal como sigui la teva vida, així serà la teva mort». Si esperem amb amor, Déu emplenarà el nostre cor i la nostra esperança.

Vigileu perquè no sabeu quin dia vindrà el Senyor (cf. Mt 24,42). La casa neta, el cor pur, pensaments i afectes a l'estil de Jesús! Benet XVI explica: «Vigilar significa seguir el Senyor, elegir allò que el Crist elegí, estimar allò que Ell va estimar, conformar la pròpia vida a la seva». Aleshores, vindrà el Fill de l'home... i el Pare ens acollirà entre els seus braços per tal que ens assemblem al seu Fill.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Com sigui la teva vida, així serà la teva mort» (Sant Agustí)

- «'Vetlleu!'. És una exhortació saludable que ens recorda que la vida no té només la dimensió terrenal, sinó que està projectada cap a un 'més enllà', com una planteta que germina de la terra i s'obre cap al cel» (Benet XVI)

- «Per això, l'Església, especialment en els temps d'Advent, de Quaresma, i sobretot la nit de Pasqua, rellegeix i reviu tots aquests grans esdeveniments de la història de la salvació en l'avui de la seva litúrgia» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1095)

Altres comentaris

«Els dies d'abans del diluvi, menjaven i bevien (...). Vigileu, doncs (...) estigueu preparats»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, en aquest diumenge, tot començant el temps d'Advent, encetem alhora un nou any litúrgic. Aquesta circumstància la podem prendre com una invitació a renovar-nos en algun aspecte de la nostra vida (espiritual, familiar, etc.).

De fet, necessitem viure la vida, dia a dia, mes a mes, amb un ritme i una il·lusió renovats. Així allunyem el perill de la rutina i del tedi. Aquest sentit de renovació permanent, és la millor manera d'estar a punt. Sí, cal estar alerta!: és un dels missatges que el Senyor ens transmet a través de les paraules de l'Evangeli d'avui.

Cal estar a punt, en primer lloc, perquè el sentit de la vida terrenal és el d'una preparació per a la vida

eterna. Aquest temps de preparació és un do i una gràcia de Déu: Ell no vol imposar-nos el seu amor ni el cel; ens vol lliures (que és l'única manera d'estimar). Preparació que no sabem quan acabarà: «Anunciem l'adveniment de Crist, i no solament un, sinó també un altre, el segon (...), perquè aquest món d'ara finirà» (Sant Ciril de Jerusalem). Cal maldar per a mantenir-nos en l'actitud de renovació i d'il·lusió.

En segon lloc, cal estar alerta perquè la rutina i l'acomodament són incompatibles amb l'estimació. En l'Evangeli d'avui el Senyor recorda com en temps de Noè «tothom continuava menjant i bevent» i «no se n'adonaren fins que vingué el diluvi i se'ls va endur tots» (Mt 24,38-39). Estaven "entretinguts" i —ja ho hem dit— el nostre pas per la terra ha de ser un temps de "nuviatge" per a la maduració de la nostra llibertat: el do que ens ha estat atorgat no per a deslliurar-nos dels altres, sinó per a lliurar-nos als altres.

«Perquè com [foren] els dies de Noè, així serà l'adveniment del Fill de l'home» (Mt 24,37). La vinguda de Déu és el gran esdeveniment. Disposem-nos a acollir-lo amb devoció: «Veniu Senyor Jesús!».